

Til *justitsministeren* (3/7 86) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan justitsministeren give vedrørende karakteren af ulykker med personskader i færdselen i de sidste to år, herunder angående karakteren af ulykkesstedet (motorveje, landeveje og byområde) og angående trafikanterne (børn, voksne, »bløde trafikanter«)?«

Begrundelse

Det stærkt stigende ulykkestal gør det nødvendigt at overveje foranstaltninger, der på ny kan bringe ulykkestallene tilbage til det betydelig lavere tal for ca. 2 år siden og naturligvis gerne endnu længere ned. Der er næppe grund til at antage, at den igangværende stigning alene er tilfældig, og det er således vigtigt, at det allerede nu overvejes, hvordan der kan sættes ind.

Svar (14/7 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har anmodet rådet for trafikikkerhedsforskning om at udarbejde et notat om udviklingen i vejtrafikens uheldstal i 1983–85. Rådet konkluderer i notatet, at uheldsudviklingen i årene 1983–85 viser stagnation eller tendens til fald i uheldstallene for cyklister, knallertkørere, fodgængere og motorcyklister og en markant stigning i antallet af personskader blandt de trafikanter, der færdes i bil, lastbil el.lign. Denne stigning, der umiddelbart synes at være noget større, end den registrerede stigning i biltrafikken kan begrunde, fordeler sig jævnt på alle uheldssituationer og andre forhold, der kan karakterisere uheldsomstændighederne. Alvorligheden af bilisternes personskadeuheld er samtidig forværret, idet andelen af dræbte er steget dobbelt så meget som andre personskader og ca. 4 gange så meget som stigningen i biltrafikken. Også alvorligheden af uheld med spirituspåvirkede bilister er tilsyneladende steget, mens deres andel af bilisternes uheld ved en foreløbig opgørelse ikke kan ses at være steget.

Notatet er samtidig hermed fremsendt til folketingets retsudvalg.

Spm. nr. S 1413

Til *justitsministeren* (3/7 86) af:

Lenger (UP):

»Vil ministeren sikre, at den fange i anstalten ved Herstedvester, som er blevet nægtet udgang til sit eget bryllup den 17. juli 1986, alligevel kan få lov til at forlade fængslet, mens han bliver gift?«

Begrundelse

I anstalten ved Herstedvester sidder en fange, som gerne vil giftes den 17. juli. Det vil hans pige også, så alt skulle være i den skønneste orden. Ja, politikere fra skiftende partier taler endog ved højtidelige lejligheder om, hvor godt det er, når det lykkes at opretholde eller endda at etablere en familie for de indsatte. Så er straffen lettere at komme igennem, og der er mindre risiko for, at fangen begår ny kriminalitet. Derfor skulle alt være i den skønneste orden: fangen og pigen får hinanden, og politikerne i det ganske kongerige kan klappe i hænderne af glæde.

Men ak, sagen er ikke så enkel endda! Der findes højere magter end fangen, pigen og politikerne, når der skal tages stilling til den slags. Vi har nemlig et direktorat for kriminalforsorgen. Og selv samme direktorat har en cirkulæresamling, som ikke hører til de tyndeste.

Nu ligger det imidlertid så uheldigt, at fangen skal sidde i 12 år, og derfor er han omfattet af reglerne om, at der ingen regler gælder. Men han har siddet i 3 år, og derfor skulle han kunne blive omfattet af reglerne om udgang efter udståelse af $\frac{1}{4}$ af straffen, hvis ikke han havde været så uheldig at være omfattet af gummiparagraffen. Det har han indset, og derfor har han i stedet søgt en såkaldt § 31-udgang, der kan gives, når der foreligger særlige omstændigheder. Endog en udgang med ledsagelse. Men det har han fået afslag på med den begrundelse, »at det er der ikke grundlag for«. Fangen og pigen må ikke, fordi de ikke må. Den sag må ministeren kunne ordne i en håndevending.

Svar (10/7 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den person, som omhandles i spørgsmålet, blev i december 1983 for bl.a. forsøg på røveri af særlig farlig karakter og manddrab